

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Joi, 6 august: Schimbarea la Față a Domnului

Evangelia Duminicii (Înmulțirea pâinilor) Matei 14, 14-22

În vremea aceea Iisus a văzut mulțimea de oameni și I s-a făcut milă de ei și a vindecat pe bolnavii lor. Iar când s-a făcut seară, ucenicii au venit la El și I-au zis: Locul este pustiu și vremea, iată, a trecut; deci, dă drumul mulțimilor ca să se ducă în sate să-și cumpere mâncare. Iisus, însă, le-a răspuns: N-au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce. Iar ei I-au zis: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești.

Și El a zis: Aduceți-Mi-le aici. Și poruncind să se așeze mulțimile pe iarbă și luând cele cinci pâini și cei doi pești, și privind la cer, a binecuvântat și, frângând, a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii, mulțimilor. Și au mâncat toți și s-au săturat și au strâns rămășițele de fărâmituri, douăsprezece coșuri pline. Iar cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii. Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țărnul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor.

Icoană realizată de Iulian Grădinaru

Dăruiește-ne, Doamne Iisuse, harul Tău, pe care în Tabor l-ai dat aleșilor Tăi ucenici Petru, Iacob și Ioan, și ne primește pe noi ca și pe aceia, ca îmbrăcați cu putere de sus și luminați de Duhul Sfânt, având inima curată și duhul înnoit, să urcăm în Taborul cel gândit, mergând din putere în putere, nevoindu-ne mai mult în post și rugăciune și petrecând întru neprihănire, să-Ți cântăm cu vrednicie: Aliluia!

Vă dorim post ușor și ziditor!

În această săptămână, *vineri 31 iulie, a început Postul Sfintei Marii, sau al Sântămăriei sau al Adormirii Maicii Domnului, sărbătoare care face și încheierea acestui post. Postul Sfintei Marii este așezat întru cinstirea Maicii Domnului, a vieții sale curate și pline de virtuți, a devoțiunii și ascultării sale față de Dumnezeu, dar mai ales a privațiunilor și suferințelor pe care le-a cunoscut ca mamă a Celui condamnat și răstignit. Sfântul Simeon al Tesalonicului arată că însăși Maica Domnului s-a pregătit prin postire spre trecerea ei la cele veșnice, motiv pentru care, până astăzi, postul întru cinstirea ei premerge sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului. Asprimea acestui post, în care se face dezlegare la pește doar **joi, 6 august, în ziua Schimbării la Față**, îl asociază Postului Mare. În postul Sfintei Marii este indicat a se citi Paraclisul Maicii Domnului, sau al Doilei Paraclis, care se găsește în Ceaslov și în cărțile de rugăciuni.*

Sfintire de Epitaf

Începutul Postului Sfintei Marii a adus bisericii noastre un dar frumos: Sfântul Epitaf, pe care este reprezentată Adormirea Maicii Domnului. A fost oferit ca donație de familia unui frate creștin.

Ieri, după obișnuita Liturghie de sâmbătă, a fost oficiată și slujba de sfintire a

acestui Sfânt Epitaf, care va fi utilizat în această perioadă în altarul amenajat în care care se oficiază în aer liber, în parcul parohiei, slujbele religioase.

Cronică parohială

Curs de șah organizat de parohie

Sâmbătă, 1 august a.c., s-a desfășurat cea de-a doua ședință a Cursului gratuit de șah, pe care, de mai mulți ani, parohia noastră îl organizează.

Destinat în special copiilor, cursul însă și-a lărgit adresabilitatea, incluzând și adulții. Spațiul generos al parcului parohial oferă un ambient propice pentru acest sport al minții, dar mai ales ne permite să respectăm cu rigurozitate condițiile impuse de legislația civilă privind asigurarea protecției la coronavirus. Adresăm pe această cale mulțumiri domnului prof. Mihail Vasile Focșa și domnului Ioan Hăulică, cei care vor susține instruirea cursanților pe parcursul

acestui sezon. De asemenea, mulțumim Vasilicăi Onofrei, cea care asigură comunicarea și informarea celor doritori.

Următoarele ședințe vor continua tot sâmbăta, dar la ora 18.00.

Și-a reluat activitatea și Atelierul de creație pentru copii în parcul parohiei

Joi, 30 iulie a.c., a început și Atelierul de creație pentru copii, cu vârste între 5-10 ani, coordonat de doamna arhitect Sorana - Maria Mancaș. În cadrul acestuia copiii au realizat obiecte decorative, machete, desene etc.

Ședințele vor continua în fiecare joi, ora 18.30. Doritorii sunt

rugăți să aducă cu ei culori uscate (creioane colorate sau carioca, pix cu gel) și un adeziv, potrivite vârstei.

Fiind activități în aer liber, dacă vremea este nefavorabilă, cursurile se amână la o dată comunicată ulterior

ÎNSCRIERI pentru CURSUL DE ȘAH și pentru ATELIERUL DE CREAȚIE: tel. 0741706602, Vasilica Onofrei

Vă așteptăm cu drag!

Cronicar

Educația creștină în zilele noastre

...răul nu poate fi îndreptat din lume din pricină că nici un om nu are grijă de copii, nimeni nu le vorbește despre feciorie, nimeni nu le spune despre curăția trupească și sufletească, nimeni nu-i învață să disprețuiască averile și măririle, nimeni nu le vorbește despre poruncile vestite în Scripturi. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Pentru creștinii interesați de viața lor duhovnicească apare cu intensitate întrebarea: în ce măsură mai putem valorifica în zilele noastre moștenirea creștină lăsată de înaintași? Cum putem contribui la propovăduirea învățaturii creștine, dar mai ales, la răspândirea aceluia "mod de a fi", care definește pe creștinul ortodox practicant, în condițiile în care trăim într-o societate agresiv secularizată, sau lesne sedusă de o "spiritualitate" neo-păgână de tip "New Age"?

Această luptă împotriva Ortodoxiei, dusă de societatea modernă descreștinată, prin mijloace viclene dar eficiente, afectează cu precădere copiii și tinerii. Care părinte creștin nu a constatat cu amărăciune că propriul copil, sub influența celor învățate și experimentate la școală, capătă atitudini și credințe care se opun învățaturii creștine și îl îndepărtează de Mântuitorul Hristos? Este limpede deci că acest "război nevăzut" se duce mai ales în planul educației, tocmai datorită caracterului formativ al acesteia.

Orice creștin ortodox care își asumă valorile în care crede are și datoria mărturisirii credinței sale și este responsabil pentru modul în care răspândește aceste valori în jurul său.

*Marcel Bourouș,
Școala Brâncovenească*

**Unde-i pâine și un strop de vin
Și o candelă de priveghere
Cât ne-ar fi pământul de puțin
Tot e larg în el de Învier**

(PATRIE, de Ioan Alexandru)

Ce fel de pâine să dorim ?

Citind cu atenție Sfintele Evanghelii întâlnim trei atitudini diferite ale Mântuitorului nostru Iisus Hristos în raport cu cel mai important aliment, pâinea. Cea dintâi este *refuzul de a face pâine* pentru Sine. Cea de-a doua, relatată în evanghelia acestei duminici, este *înmulțirea pâinii* pentru a hrăni pe ceilalți. În sfârșit, cea de-a treia, este *transformarea pâinii*, pe care o consacră ca Trup al Său, la Cina de Taină. Să adâncim puțin aceste trei manifestări.

Prima situație are loc în pustia Carantaniei, când, după 40 de zile de ajunare totală, în care n-a mâncat nimic (Luca 4,2), Mântuitorul a flămânzit. Și diavolul i s-a arătat, ispitindu-l să facă o minune: să transforme pietrele în pâine. Ispitirea părea bine motivată, ținând cont că și atunci, ca și acum, în lumea asta sunt mulți oameni care nu au ce mânca. O astfel de minune – să transformi pietrele în pâine – ar fi rezolvat o problemă fundamentală a umanității. Toți ar fi avut de mâncare. Cum ar fi arătat străzile noastre pavate cu pâine pe jos? Doamne, ce binefacere ar fi fost! – ar spune unii. Totuși Mântuitorul a refuzat minunea, argumentând într-un mod iarăși surprinzător: „Nu numai cu pâine va trai omul, ci și cu tot cuvântul lui Dumnezeu” (Luca 4,4). Altfel spus, Domnul Hristos oferea ca alternativă pentru pâine, hrana spirituală. Mai presus de hrana materială care te satură, îți dă satisfacție imediată, Iisus așează hrana spirituală, care cu cât o guști, devii tot mai „flămând și însetat de dreptate” (Matei 5,6), mai doritor după Dumnezeu.

Prin această ispitire, Mântuitorul era provocat să se raporteze la Sine Însuși, să nu lucreze ca Dumnezeu. I-a cerut o minune, să transforme ceva în altceva în interesul personal. Dar Dumnezeu nu schimbă, nu transformă, ci doar binecuvântează, lăsând loc și pentru manifestarea Creației. De aici marea lecție: să nu cer lui Dumnezeu să opereze miracole în interesul meu, că El ne vrea iubitori de aproapele, altruiști, preocupați de nevoile semenilor.

Nevoia de hrană a oamenilor a constituit argumentul pentru care Domnul Hristos a săvârșit minunea înmulțirii pâinilor. Pâinile aduse la Hristos, spre binecuvântare, erau făcute de oameni. Nu a făcut pâine din piatra. Existau pâinile. Iar Domnul a înălțat ochii spre cer, le-a binecuvântat, și le-a dat ucenicilor. El nu a împărțit pâinile binecuvântate. Le-a dat oamenilor să le ofere. Dacă ne gândim ca erau ca la 5000 de bărbați în afara de femei și de copii și împărțirea ar fi făcut-o doar cei 12 ucenici ai Săi, cred ca le-ar fi trebuit câteva zile să împartă painile... Dar nu a făcut așa, ci precum au primit de la Hristos, ucenicii la rândul lor au împărțit altora, iar aceia au împărțit altora și așa s-a împrăștiat hrana binecuvântată de Mântuitorul Iisus Hristos. Este imaginea clasică a Bisericii, care ne transformă pe fiecare într-un fel de „difuzor” al binelui în lumea aceasta. Asta înseamnă să aparții Bisericii – să te integrezi acestui mod de lucru. Să primești și să dai mai departe. Să nu ții nimic pentru tine din cele ce le primești ca dar de la Dumnezeu. Așa s-au înmulțit pâinile prin binecuvântarea lui Hristos și așa s-au distribuit – prin participare. Ajungea colțul de pâine și bucata de pește în mâna capului de familie, acela, la rândul său, împărțea celorlalți. Ce frumoasă imagine a Bisericii lui Hristos!

Și încă un lucru surprinzător. Acolo, în Tabgha, se poate spune că Hristos nu a înmulțit pâinile: a înmulțit un

dar primit de la un copil care avea 5 pâini și 2 pești (Ioan 6,9). Să nu-mi spună mie cineva că din 5000 de bărbați, afară de femei și copii, doar un copil ar fi fost prevăzător să își ia cu el mâncare în desag. Probabil că erau cu mult mai mulți cei care aveau la ei câte ceva de mâncare. Dar considerentele umane i-au împiedicat să arate ce au în traistă. Considerentele umane – cât sunt de sărace! Până și ucenicii veniseră la Mântuitorul tot cu un raționament lipsit de implicarea lor personală: „Doamne este seară, locul este pustiu... dă drumul mulțimilor să meargă să-și cumpere...” (Matei 14,15) „- Dați-le voi să mănânce”, acest îndemn conținea și o mustrare pentru cei ce fac binele pe jumătate!

Acolo în Tabgha, Mântuitorul Iisus Hristos a înmulțit de fapt iubirea și disponibilitatea unui copil. Avea 5 pâini și 2 pești. Avea mult mai mult decât putea el să mănânce. Probabil că purta în traistă hrana pentru toată familia lui. Dar el a arătat toată disponibilitatea, a dat tot. A arătat iubire sinceră și adevărată. Această iubire a înmulțit-o Hristos o dată cu pâinile și peștii. Și toți au mâncat și s-au săturat, că i-a hrănit pe toți iubirea darnică generoasă, disponibilă, a unui copil. Această iubire s-a aflat în rezonanță cu mila pe care a avut-o Domnul nostru Iisus Hristos față de mulțimile care veniseră după Dânsul în pustie „ca niște oi fără păstor” (Marcu 6,34). I-a fost milă de mulțimea de oameni, i-a iubit pe toți, deși pe extrem de puțini îi cunoștea personal. Asta a făcut și copilul acela, care a pus la dispoziția Mântuitorului proviziile alimentare pe care le avea.

De la acest copil putem învăța cum să ne manifestăm ca membri ai Bisericii lui Hristos: prin jertfă, sacrificiu personal pus în slujba unei comunități. Câtă iubire, câte fapte bune, cât caracter frumos, cât efort am investit pentru a fi de folos Bisericii, care este „Poporul lui Dumnezeu” (I Petru 2,10). De aceea, minunea aceasta are o importanță deosebită și astăzi.

Cel de-al treilea tablou pe care l-am propus este imaginea Mântuitorului, care, la Cina cea de Taină, mulțumind și binecuvântând, *transformă* pâinea în Trupul său și o oferă spre mâncare ucenicilor, zicându-le: „Luați, mâncați, acesta este trupul Meu...” și „aceasta sa o faceți întru pomenirea Mea”. Astfel, pâinea, cea mai importantă hrană materială, devine și hrană pentru suflet, privită din această perspectivă a consacrării euharistice. Mai mult, Trupul Domnului este hrana, suportul vieții celei adevărate: „Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi ” (Ioan 6,53). Trupul Domnului Hristos este instrumentul cunoașterii depline, care începe cu trăirea personală. Asta trebuie să înțelegem din faptul că, după ce, Hristos cel înviat le-a explicat rațional, tâlcuind scripturile la cei doi ucenici, în drumul spre Emaus, încât le „ardea inima” (Luca 24,32), se face nevăzut, dar le lasă pe masă pâinea binecuvântată de El, incredințându-i astfel de importanța comuniunii cu Dumnezeu.

Așadar, putem distinge trei gusturi diferite ale pâinii: când o mănânci singur, pentru hrănirea trupului, când o împarți împreună cu fratele tău, spre bucuria comuniunii, și când o primești transformată euharistic în Trupul Domnului Hristos, spre viața veșnică. O temă de reflexie esențială.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,

ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,

tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Voluntari:

***Secretar redacție/Relații Publice:** tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

***Foto:** Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan

Septimiu Dorobantu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.

***Grafică:** Elena Gheorghiuță, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva Matciac,

Maria Morteci etc.

***Alte activități:** Bogdan Andrei Finaru, Claudiu Șuțu, Iustinian Maradin, Maria

Sobaru, Daniel Șuțu, Viorel Blidaru, Iulian Boghean etc.

***Administratori site parohie/pagină facebook:**

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

 Vă rugăm să vă abonați gratuit la YouTube:

Vizitați-ne pe

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

* **Program de spovedanie: după fiecare slujbă de seară care începe la ora 18.00**

* **Duminică, 2 august 2020,**

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

18.00 Slujba Paraclisului

Maicii Domnului

* **Luni, 3 august 2020**

18.00 Slujba Paraclisului

Maicii Domnului

* **Marti, 4 august 2020**

18.00 Slujba Paraclisului

Maicii Domnului

* **Miercuri, 5 august 2020**

18.00 Slujba Vecerniei

* **Joi, 6 august 2020,**

Schimbarea la Față, Praznic împărătesc

08:00 Utrenia și Liturghia Sf.

Ioan Gură de Aur

* **Vineri, 7 august 2020,**

18:00 Taina Sf. Maslu, cu

rugăciuni pentru cei care au

examene, rugăciuni de

mulțumire, precum și

dezlegări și rugăciuni pentru

diferite trebuințe; citirea pomelnicelor care se poartă la biserica

noastră

* **Sâmbătă, 8 august 2020**

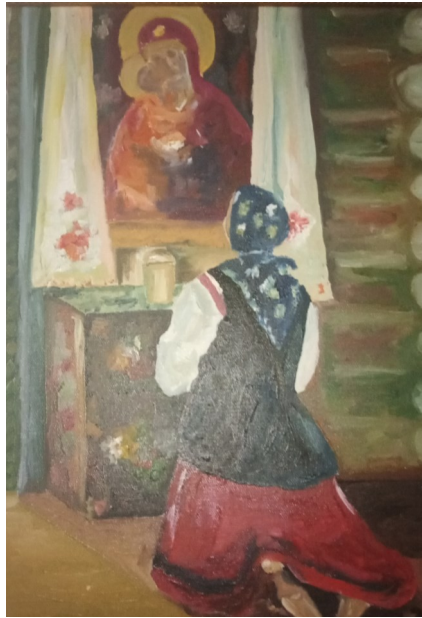
- ora 7.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii **întru cinstirea**

Sfinților ocrotitori ai parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc.

Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinare,

dar și a Sfintei Cruci, cinstită în această zi. Pomenirea morților

- ora 18.00, Slujba Vecerniei

Îți dăruiesc din ce am citit

Căsătorie sau călugărie. Dar despre a treia cale? (II)

(continuare din numărul trecut)

Sensul vieții creștine este mântuirea, unirea cu Dumnezeu și cu toți oamenii, țel rezumat de Mântuitorul astfel: *„Ea toți să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi să fie una”* (Ioan 17, 21). Pentru a atinge acest ideal, avem nevoie să intrăm într-o **lucrare**. Adică un proces în care, cu ajutorul lui Dumnezeu și sub îndrumarea duhovnicului, ne conștientizăm toate legăturile pătimase cu această lume, modul egocentric de a gândi și de a viețui, cultivând lepădarea de sine prin împlinirea poruncilor evanghelice. Cel ce alege călugăria alege un mod mai radical, mai "accelerat" de împlinire a acestei lucrări duhovnicești. Fecioria, sărăcia și ascultarea sunt cele trei voturi care îl ajută pe un viețuitor de mănăstire să-și cunoască mai repede și mai evident sinele egoist și pătimăș. Același lucru se petrece și cu cel căsătorit, doar că ritmul este altul, iar prilejurile sunt diferite. Conviețuirea cu celălalt, zi de zi, îl face și pe cel căsătorit să-și atingă limitele și să se cunoască pe sine așa cum este, nu cum i se pare că este. Familiaritatea ce se instalează într-un cuplu căsătorit creează mediul propice pentru ca egoul nostru să se manifeste fără inhibiții. Astfel, ne putem vedea patimi și păcate dintre cele pe care nici nu ne închipuim că zac în noi. Doar așa putem pune **thecept bun** în fiecare clipă.

Așadar, fie că este călugăr, fie că este căsătorit, creștinul nu prea are cum să evite ciocnirea cu sinele său de care este chemat să se lepede, ca să se poată lipi de Domnul Hristos. Desigur, fiecare în măsura în care alege să împlinească poruncile lui Dumnezeu, ținând să dobândească smerenia și pocăința. În sine, nici una dintre cele două căi nu mântuiește. Adică simplul fapt că ești călugăr sau căsătorit nu-ți asigură bilet de intrare în Rai. Însă și călugăria, și căsătoria ne plasează într-un cadru favorabil lucrării duhovnicești. Restul ține de bunăvoința noastră.

Persoana care viețuiește singură are o mai mare libertate, dar și mai puține elemente ajutătoare pentru viața duhovnicească. De exemplu, poate să-și facă programul său sau să aibă anumite tabieturi, fără a se „ciocni” de cineva. E mai greu pentru un om aflat într-o astfel de situație să-și conștientizeze limitele. Sunt mulți cei care, înainte de a intra în mănăstire sau de a se căsători, aveau o viață pe care o credeau a fi foarte duhovnicească: se rugau mult, făceau milostenie, mergeau des la biserică, posteau etc. În momentul în care s-au înscris pe una dintre cele două căi, au început să apară așa-zisele „scăderi” sau ispite. Unii au ajuns să tânjească după viața de dinainte, când – vezi, Doamne! – trăiau mai creștinește. De fapt, căsătoria sau călugăria nu fac decât să scoată la iveală ceea ce zace sub aparenta noastră duhovnicie.

(Pr. Constantin Sturzu)

(continuare în numărul viitor)